

Mãi cho đến khi mà các nhà sử học mới có nghĩ phát hiện ra sự thật này.

Nhưng họ đã cố gắng để tìm hiểu về những gì đã xảy ra, khi những người xuyên suốt lịch sử, có lẽ còn sống sót lại để ghi lại những gì đã xảy ra, tiên quân đã đi trước, chỉ còn có thể giám sát mình đây.

Nhan mỉm cười qua, không nhìn chằm chằm: “Hành động này không chỉ là sao?”.

“Có lẽ là vậy, chỉ là Lăng Hoa Nguyên Quân am tường ý nghĩa của những gì đã xảy ra...” Hắn thì thầm trong lòng, “Chỉ cần nghĩ sao, như ta hiểu gì về những gì đã xảy ra?”.

Nhan mỉm cười không thể hiểu được, nhưng nhìn thấy rằng đây là một điều gì đó là một điều gì đó sao? Sau khi nàng trở về nhà Nhai bên lối tìm kiếm trong sách, nhưng lối tung hứng sách của nàng không tìm thấy ghi chép nào về huyệt diệu.

Màn tre khua trong gió nhẹ, chuông gió phát ra âm thanh leng keng, tiếng chuông lanh lảnh vang vọng giữa không gian sâu thẳm trong rừng.

Vào lúc ngoài trời, Nhan mỉm cười thyl trở về ngắm nhìn cảnh hình linh thú tạc trên khung cửa sổ. Tiếng dế kêu màu trắng nhợt nhạt lên tiếng, những tiếng thì thầm tràn ngập gian phòng.

Nàng nhìn thấy những ngày xưa khi sự tôn trọng và sự thật mà các tính khí của nàng hay câu chuyện thì thầm, mà sự tiên quân thông tuệ và nhân ái thì sao lại có thể bằng nhiên trở nên câu chuyện của nàng? Nàng mỉm cười, hai tay bên lối trở về kia lên, lòng chao đảo chút mộng lung.

Sự tôn trọng là những gì nàng kính trọng nhất, cho dù là vì sự tôn trọng sự sống của lá, hoa trên cành, đó cũng là lẽ tự nhiên. Nhưng nàng Nguyên Quân nghĩ về trí tuệ trong lòng nàng? Chỉ cần qua chuyện là những gì đã xảy ra rồi, vì mà những gì không quan trọng thì chính mình, không phải là một cái gì đó sao?

Nàng nghĩ không thông, bên cạnh nàng là Huy và Tâm Nhai, tựa xa trông thấy Nam Cực Tiên Ông ngồi bên ao sen, mỉm cười nhìn mọi người. Lúc thì mỉm cười nghe thấy tiếng nói: “Ài, tính thì gian của nàng đã sắp đến lúc hóa thân rồi, con cháu này thật đáng ngạc nhiên mà làm các việc này.”

Trên đây còn có con cá thích gì chăng sao?

Nhan mỉm cười không nhìn chằm chằm: “Tiên Ông, con cháu này còn bao lâu nữa thì sẽ hóa thân?”.

“Còn chuyện gì nữa nữa. Con không biết ta lúc xưa vì muốn giành con cháu của tôi cùng còn sót lại trên đây thì chỉ cần vậy hao tốn bao nhiêu là sức lực đâu. Nhưng nhìn về sự vất vả lao tâm, lao lực nuôi dưỡng bao nhiêu năm trời, nhưng mà sự thật thì không thấy gì, nhưng công lao của cha mẹ mà ta ao ước cái cho sự yên bình.” Nam Cực Tiên Ông mỉm cười nhìn chằm chằm, mỉm cười nói: “Nhan mỉm cười con xem con cá này, con dài, con mập, con ngoan,

còn có mấy con tằm ngấm nhũ, có lo cá cái nào là không có, thì mà lại không có mấy con nào tu thành chính quả!”.
 “... Kh kh...” Nhan m không nén nức nở, lả lịa mỉa mai: “Chuyện này cần thì hèn, lại nói, không chừng con cùk này thích không gì bằng con cá khác, không thích cá cái thì sao”.

“Chính vì nghề nhện là mấy con cá o n t¹, vậy sau tam i th thêm con cá c vào, kết quả vẫn chừng có bị chuyện gì, trái lại con cá c kia thì lại vô cùng thích đi về vãn.”

Nam C c Tiên Ông kể xong, trong lòng dè chừng nhũ, bèn mãi nguy hiểm.

Nhan m ngấm bên bao sen, mấy lát sau, con cá nhện kia ló ra khỏi mặt nước. Nàng không khỏi mỉm cười: “Hôm khác đi, hôm nay ta không em theo sách”.

Nàng vad t l i thì ã th y chú cá nhện kia h t uôi m t cái l n kh i m t n c, ch ng bu n m x a gì t i mình n a.

Nhan m nói câu: “Ê, dù gì ta cũng chết mấy chục cuốn sách cho mình nghe rồi mà, không có công lao cũng phải có kh lao ch ? Mấy v y là thái gì h ?”.

Ao sen mấy kho nh yên ng, chỉ có con cá râu hùm ham bay nhũ kia ang h n h ngoi lên ng p xu ng. Nhan m lúc ng d y lòng ng h , tr c ây b t k mình có nói gì, ít ra con cá nhện m m i này cũng còn có chút ph n ng, tuy nàng cảm thấy mình triết b khinh b , nh ng đ o g n ây n c lo i khinh b này cũng b c t gi m. Con cá nhện này tuy thông minh nhưng úng là không d th ng gì h t.

Trong lúc xoay ng i, nàng không tìm c ng h , th t ra vì c b n thân mình mu n làm, v n d ch ng can h gì n nh ng ng i khác, c gì ph i quan tâm h có tán ng hay không?

Ngày hôm sau, khi Nhan m n th m ng Uyên, thì n th mang theo m t l tr m.

Không khí tràn ngập mùi hương sen khi n tinh th n nh c xoa d u.

ng Uyên xem ra rất thích mùi thơm này, lại còn lên tiếng hỏi: “G n ây có phải hoa sen bên b Dao Trì ã n r i không?”.

Lúc này s m ã qua mùa hoa sen n r , h n giam mình ây lâu ngày, n c ngày tháng cũng không còn nh rõ n a.

Nhan m kh “ m” m t ti ng, ng m ng h i lâu, h i: “Ng i có mu n i ng m hoa sen không?”.

ng Uyên kh c i: “Cho dù hoa sen có n p h n i n a, ta cũng ã không th nào nhìn th y”.

“Nhưng người có thể ngửi thấy mùi hương của hoa sen, nghe thấy tiếng gió, còn có thể dùng tay chạm vào, cho dù không nhìn thấy màu sắc của hoa, nhưng chắc chắn sẽ thấy qua thì vẫn có thể nhận ra.” Nhân cảm thấy thất vọng không còn thì thầm hỏi đôi mắt này của họ có lẽ có ngày sẽ gặp lại. Nàng chân thân là đệ tử phạm nhân, vẫn dấn thân thông thiên thu thập các pháp nhân nhưng người khác, nàng cảm thấy rằng Uyên Quân không thể nào nhìn thấy được nữa.

Người Uyên vẫn giữ gìn cẩn thận trên môi: “Thật ra, lòng hoa sen này phức tạp mà tất cả những gì là hai trăm năm trước”.

Ngày hôm đó, đệ tử phạm nhân hóa thân, phẫn nộ vì còn sống sót vì tu luyện thành niên mà hóa ra hình hài mất đi, u sầu nghẹn ngào nói chuyện còn bối rối, chibi tỏ vẻ lo lắng. Họ vẫn cảm thấy bối rối thân quen mất, giờ lại phát hiện mình còn nhớ rõ như in.

Có lẽ vì u sầu u sầu nghẹn ngào là thế trong mắt người sau trăm năm lại trở nên có chút không giống ngày trước. Họ có một hôm xem xong công việc ra ngoài, nhìn thấy tên trong Diên Hư Cung cho giãn gân giãn cơ một chút, kết quả trông thấy mặt tiên thiên người khoác y phục bảnh bao nam nữ tuy tay đang dùng hai tay cầm quyển sách đứng ở ánh đèn chm chú ý, nhìn cách vận hành, họ là Chi tiên thiên Chích đệ tử quy nhân Lạc Cảnh.

Thấy họ bẽn lẽn sang, Chích hỏi họ giữ quyển sách trên tay ra sau lưng, dáng vẻ uyển dáng hành lễ: “Tạ”.

Người Uyên mặt liếc thấy tựa sách, mỉm cười nói: “Quyển sách bạn tu luyện *Lâm Xuyên* này là do Thiên Quân mang tới phạm tội, còn là của bạn, chỉ làm hỏng thôi”.

Chích hỏi há hốc miệng, cười cùng cười cúi đầu thưa: “Vâng, tạ”.

Người Uyên khi vài bước, bỗng nhiên ngoái đầu nhìn: “Người cảm thấy, tình cảm nam nữ quyến rũ nói trong sách phạm tội, liệu có thể không?”.

Chích hai tay cầm sách, nghẹn ngào lúc lâu mới đáp: “Hỏi bạn, Chích cho rằng tình si oán này có tồn tại, cảm giác có thể. Có rất nhiều ví dụ, không phải bản thân mong muốn thì sẽ cảm thấy, bị vậy mới có người cay đắng miêu tả trong tu luyện”.

Người Uyên chầm chậm, không nói gì nữa.

Thật ra họ cảm thấy rằng cho dù chỉ là một vụ tu luyện, cảm nhận như có câu chuyện tình yêu xảy ra. Chỉ là trên thiên đình mà tạo hóa công khai làm chuyện tình cảm phạm tội, đó là vì làm trái vì tu luyện. Chích chung quy vẫn là tu luyện, nhưng qua một thế gian này, cô bé như hình ảnh như hiện. Riêng họ đã sống quá lâu, đã không còn biết thế nào mới có thể gọi là dài lâu. Nhưng tình cảm vẫn vẫn phạm tội chứ không thể không cảm nhận, bắt buộc theo dòng thay đổi của bất biến ngàn đời.

Cả th qua c vài ngày, Nhan m m t th y chân thân c a mình ã s p hói tr i, cu i cùng c ng không nh n n i ngh : “Ng i th t s ch a t ng ngh n vì c r i kh i n i này sao?”.

“Vì sao ph i r i kh i?” ng Uyên có chút kinh ng c.

“Ta ngh th này, d u sao n i này c ng ã là u t n c a Thiên ình, ngày th ng c ng ch ng m y ai lui t i. Mà phía sau a Nhai Cung có gian phòng tr ng, ó dù sao c ng t t h n b trói trên cây ch ? H n n a, ta m y ngày tr c có tra sách, trong ó nói Côn Luân th n th s ng nh vào h p thu linh khí, sau cùng ng i s b hút thành ch còn da b c x ng, l i còn cúng h i cho m t cái cây x u xí nh v y.”

ng Uyên l ng thỉnh không nói gì.

Nhan m m ng khôn xi t, nàng bi t b n thân dùng tình lay ng dùng lý gi ng gi i th này nh t nh s thuy t ph c c i ph ng. Th t ra ây c ng là nh ích l i c a tr m h ng, ít ra ng Uyên Quân g n ây th i gian t nh táo ngày m t nhi u, g n nh ch ng phát tác gì m y n a. Nàng c ng c m th y i ph ng n u giam mình c i n i này, ít nhi u gì c ng có ph n áng ti c.

ng Uyên ng m qua, ch m rãi c t l i: “Th thì c th xem v y, n u không c l i quay v ây”.

“Sao l i không c c ch ? G n ây nh ng lúc phát tác c a ng i ngày m t ít, nói không ch ng qua m t th i gian n a s kh i h n.”

ng Uyên ra s c gi c tay lên, m t chút tiên pháp c ng không dùng n, nh ng nhánh cây qu n quanh tay chân h n l p t c bi t i u buông l ng ra. Nhan m m t ch o m m ch a, xem ra i ph ng n u mu n vùng thoát th t s thì không c n hao phí chút s c l c nào, ch ng qua là h n không mu n mà thôi. ng Uyên cúi ng i s so ng m t t, nh t o n xích s t dài lên: “Xi ng trói tiên này tuy t i không th g xu ng, ng i ng quên y”.

Nhan m “ m” m t ti ng, b c t i l y cánh tay h n d n v phía tr c.

ng Uyên mang xi ng trói trên trên ng i, xem ra r t kh s nh ng tr c nay ch a t ng nghe h n ng n.

Nhan m lòng ngh , mình g n ây r t thích cùng ng Uyên trò chuy n, c ng mong i ph ng có th s m ngày kh e l i, n u ây ch là c m thông, th thì vì âu mà b n thân l i cam tâm tình nguy n n v y?

Nàng c c m th y mình có chút không n, d ng nh t nhiên tr nên r t th u hi u lòng ng i l i ân c n, d u dàng.

Mà k t lu n, xem ra c ng ch ng ph i lý do nàng mong mu n.

Tình tr ng c a ng Uyên Quân d n khá lên, có khi còn t mình mò m m trong bóng t i i d o xung quanh.

Nhan m cảm thấy rất nhẽ. Chân thân của nàng cứ cùng cùng không còn tiếp tục hỏi thêm nữa. Phi biệt rưng rưng bẽn nhẽn hoa u phỉ vài tr m n m, hỏi s ch l n này c ng chính là ng ý trong nh ng n m tháng ng ng sau này s ph i hỏi tr i. Nhan m không th ch u n i, chuy n này th t s quá s c n c c i.

Th t ra trong kho ng th i gian sau khi chuy n n a Nhai, ng Uyên Quân có b phát tác m t l n.

Khi y nàng ang d n d p bên ngoài, v a nghe th y ti ng bàn gh b xô ngã thì v i vàng ch y sang. Tiên khí trên ng i ng Uyên t a sáng chói l i, xi ng trói tiên ã g n nh b tiên khí trên ng i h n làm t. Nhan m r t do d , n u mình manh ng ng n, li u có b ch t không ây?

Nghe b o tr c ó khi h a c trên ng i ng Uyên Quân phát tác, có th h t tay áo m t phát qu t cho L c C nh tiên quân bán s ng bán ch t, v y nên tuy nàng hi n gi r t lo l ng cho i ph ng, nh ng n u cu i cùng ch t không minh b ch, v n s c m th y r t c n r t l ng tâm.

Nhan m quy t nh xong xuôi, ng i x m xu ng cách m t kho ng không xa t p trung tinh th n quan sát nh t c nh t ng c a i ph ng, r i nh gi ng m m i ng h i: “Ta k chuy n cho ng i nghe có ch u không?”.

Tiên khí trên ng i ng Uyên thoáng s m xu ng, b ng i m t lúc m i u o i áp: “Chuy n gì?”.

Nhan m ng m s m t l t nh ng câu chuy n nh c trong u, ch m rãi c t l i: “Ta k ng i nghe chuy n Bàn C khai thiên l p a v y. Bàn C , còn có tên là Phù Lê, c tôn x ng là h n mang th n th i th ng c . Khi ngài ra i, tr i t còn nh m t qu tr ng gà, tr i và t dính li n vào nhau”.

Truy n thuy t Bàn C khai thiên l p a ai ai c ng bi t, nh ng s tôn c a Nhan m là nhân v t vô cùng l i h i, ngày th ng ch gi ng o gi ng thi n cho b n h , l y âu ra th i gian k chuy n? Mà tình c nh hi n gi , n u em chuy n Ph t t hay tu o ra nói thì th t tình quá là k khô.

“Vi c u tiên Bàn C tiên th n làm sau khi t nh gi c, chính là dùng rìu b r i t tr i. B y gi n i li n tr i t là m t s quá th ch l m ch m, sau khi b rìu th n chém v tan tác ch có th chìm vào lòng t, v nh vi n không th ngóc u kh i ó. Bàn C tiên th n sau khi tách r i tr i t thì c m th y r t m t nên ã ng thi p i, thân xác c a ngài và phàm gi i hòa làm m t th , làm nên non n c, huy t m ch hóa thành sông ngòi, hai m t bi n thành m t tr i và m t tr ng.” Nhan m d ng chút, nói ti p: “Nh ng ta c m th y vô t i nh t trong chuy n này chính là ám quá th ch n i li n tr i t, b n h ch ng gi tr i t, cu i cùng l i không th không chìm vào lòng t, v nh vi n không nhìn th y ánh m t tr i. Nh ng ai mà bi t c ch , nói không ch ng nh ng quá th ch ó ã t ng d c c n s c l c ch ng t tr i, tuy có x u xí d d ng m t chút, nh ng t m lòng kia l i là thành tâm th t ý”.

Ng Uyên nhún nhún không nói tiếp: “Nói chuyện nhàn nhàn đi”. Hắn chỉ mỉm cười chầm chầm đi, không nói gì, bèn đi lúc mới bắt đầu: “Theo nhà cách nói của ngài, Phù Lê thì ông thì thành ra khác nhau chia yên rồi chứ?”.

Nhan mỉm cười: “Chuyện lâu lâu cũng phải nói cách nhìn chút xíu thôi”.

Ng Uyên chầm chầm đi, giọng nói thì hướng về phía nàng. Tuy mặt mũi thì phờ phạc không nhìn thấy như Nhan mỉm cười có cảm giác cũng như đang bắt hắn nhìn chằm chằm, không hề có chút cảm giác gì.

“Lên trên công đi, hôm nay hoa sen nở rồi, ta muốn ngắm hoa sen.”

Nhan mỉm cười. Hôm nay mùa hoa, nàng lên trên công chầm chầm đi là buổi sáng sớm mà thôi. Lúc này công còn mát ao sen tàn, ào ào ra hoa sen mà ngắm?

Nàng ngắm hoa lúc, mỉm cười nói: “Ngắm hoa mùa xuân hoa, thì đẹp chứ không khó”.

Khoảnh sân trong trệt nhàn nhàn, mặt trời đã thành trời xuân.

Nhan mỉm cười hai tay bắt đầu hình linh thú, lặng lẽ nhìn bóng người đang đi trong khung cảnh sân trong hoa xuân. Nàng đã dần dần thông suốt, thì gian gian ấy, bèn thân rớt xuống là bèo.

Thật sự nói chuyện, chuyện qua chuyện là vì khi ngắm người phiến nào.

Từ từ lui lui, xuân là chuyện không hề có chuyện gì.

Ng Uyên Quân đứng bên cạnh, uể uải đứng lên, rồi nhanh đã nghe thấy tiếng bước chân tha thiết lên sau lưng. Hắn vẫn tay mò mẫm khung cảnh, không mấy linh hoạt xoay người lại: “Nhan mỉm cười?”.

Nhan mỉm cười gật đầu, hình hoa sen dần dần rõ rệt thì người khoảnh sân trong trệt nhàn nhàn: “Vấn đề mà thấy hoa sen bên Dao Trì này, thì là không thể đoán được, may là nhà này có ao sen, tuy rằng không mấy thơm ngon...”. Gió hiu hiu thổi, chỉ có chuông gió treo trên cạnh li bệ phát ra tiếng kêu leng keng, hòa quyện vào giọng nói của nàng.

Ng Uyên cười khẽ nói: “Có thể thấy thấy mùi hương là gì?”. Hắn an hai tay vào nhau gác trên bệ, thì người nói: “Giờ đây nghe lời, cảm thấy người nói rất phải. Tuy ta không nhìn thấy, nhưng vẫn có thể nghe, chầm vào, dùng trái tim cảm nhận, hoàn toàn không nhận thấy thì mặt nhìn thấy thì ông thì”.

“Hoa nở trong ao sen này sắc màu hương nhạt, chỉ có óa nếm sát trong góc nhàn nhàn tuy vậy. Ta luôn cảm thấy hoa sen thì phải nhận thấy màu hương nhạt, màu trắng thì quá...” Nhan mỉm cười nói: “Hôm nay say thì bắt đầu tay chà sang, khi sáng qua mùa xuân”.

“ta sẽ thử ngắm từng ím t chút, ta muốn biết ngắm í trong nh. th. nào.” Nhìn ngón tay thon dài t. m. s. l. n, khớp mí cong lên thành m. t. n. c. í nhàn nh. t: “N. u. có m. t. ngày ta nhìn th. y. c. tr. l. í, nh. t. nh. có th. t. c. kh. c. nh. n. ra. ng. í, sau. ó...”.

Nhan. m. lòng. kh. d. y. s. óng.

H. n. nói m. t. cách. ch. c. n. ch. n. v. y, c. nh. không. n. àng. có. c. h. í. không. tin. Th. t. ra. cho. dù. v. nh. vì. n. không. th. nhìn. th. y. c. ng. ch. ng. h. gì, n. àng. v. n. s. nh. hi. n. gi. b. u. b. n. cùng. h. n, trò. chuy. n. gi. í. s. u.

N. àng. s. làm. ôi. m. t. c. a. h. n.

C. v. y. vài. ngày. trôi. qua, n. g. Uyên. Quân. v. n. luôn. trong. phòng, có. lúc. b. n. vì. c. suy. ngh. , có. khi. ch. là. ng. í. yên. m. t. ch. .

Nhan. m. l. í. l. c. c. t. trong. kho. sách. c. a. a. Nhai. m. t. quy. n. sách. v. t. c. T. di. p. h. m. m. b. n. h. . N. àng. không. c. n. c. h. t. toàn. b. thì. ã. th. y. c. ph. n. m. u. ch. t. nh. t. T. di. p. h. m. m. là. ch. ng. t. c. có. th. dùng. làm. c. lí. u. quý. giá. nh. t. t. th. í. th. ng. c. n. nay, trái. tim. h. m. m. có. th. ch. a. c. nh. ng. b. nh. vô. ph. ng. c. u. ch. a.

Nhan. m. ng. n. ra, mãi. lâu. sau. m. í. óng. quy. n. sách. v. a. dày. v. a. n. g. l. í, t. l. í. vào. phía. trên. cùng. giá. sách. N. u. mu. n. ch. a. kh. í. ôi. m. t. cho. n. g. Uyên. Quân, há. ch. ng. ph. í. h. m. n. àng. lên. x. í? Chung. quy. là. n. g. Uyên. Quân. quan. tr. ng. hay. n. àng. m. t. g. c. sen. tu. vì. không. t. í. âu. quan. tr. ng, n. ng. nh. ã. quá. rõ. ràng. V. L. ng. Hoa. Nguyên. Quân. tinh. thông. y. thu. t. nh. t. Thiên. ình. kia. xem. ra. c. ng. không. lý. nào. không. bi. t, may. là. ngài. y. có. lòng. nhân. h. u, n. u. không. xác. n. àng. có. l. ã. n. m. dài. d. í. t. t. lâu.

V. L. ng. Hoa. Nguyên. Quân. ch. a. t. ng. g. p. m. t. này, úng. là. m. t. ng. í. tâm. a. thi. n. l. ng.

Nh. ng. ý. ngh. này. ch. a. kéo. dài. c. bao. lâu. thì. ã. b. m. t. câu. nói. c. a. n. g. Uyên. Quân. p. nát. tan. tành.

“Ta. n. g. nhiên. bi. t. trái. tim. c. a. t. di. p. h. m. m. có. th. ch. a. lành. ôi. m. t. cho. ta, L. ng. Hoa. Nguyên. Quân. ban. u. c. ng. có. nh. c. n, nh. ng. ta. không. ng. ý.” H. n. kh. chau. mày, “N. u. m. t. ôi. m. t. ph. í. dùng. trái. tim. c. a. m. t. ng. í. s. ng. s. s. ra. í, ta. thà. b. n. thân. c. nh. hi. n. gi. ”.

Nhan. m. toàn. thân. toát. m. hôi. l. nh. N. àng. lúc. u. khai. tên. Ch. Tích. tuy. khi. n. mu. í. y. eo. c. cái. tiên. giai. Chi. tiên. t. vào. ng. í, nh. ng. suýt. chút. n. a. n. àng. ã. h. í. ch. t. mu. í. mu. í. c. a. mình. N. u. b. y. gi. ng. Uyên. ng. ý, ch. e. ng. í. b. moi. tim. chính. là. Ch. Tích. N. àng. suýt. n. a. ã. ph. m. ph. í. m. t. sai. l. m. nghiêm. tr. ng.

n. g. Uyên. th. y. n. àng. không. nói. gì, d. u. gi. ng. xu. ng. b. o: “Th. t. ra. có. nhìn. th. y. hay. không. ta. ã. không. còn. tâm, vì. c. này. sau. này. ng. í. ng. nh. c. n. n. a, c. ng. ng. nói. v. í. ai. khác”.

Nhan m b m t ng n l a chính ngh a hi m g p thiêu ph ng ph ng t u xu ng chân, vô cùng ph n n : “V L ng Hoa Nguyên Quân này úng là ch ng ra gì, thân là th ng tiên l i ch ngh n vi c xem m ng ng i nh c rác!”.

ng Uyên h i l y làm l : “Nguyên Quân ch là bu t mi ng nh c n mà thôi, l i nói vi c này c ng ch ng gây t n h i gì n ng i, ng i t c gi n nh v y làm gì?”.

Nhan m c ng h ng. Nàng th y v n không nên nói s th t cho i ph ng bi t thì h n.

Nhan m ã r t lâu không cùng các tiên ng t t p tán dóc, dù có ng u nhiên b t g p c ng không còn nh tr c ây đ ng l i xúm vào cùng buôn chuy n, th m i th y nàng v n có kh n ng c th ng làm th ng tiên.

Nàng v n gian phòng phía sau a Nhai, trông th y ng Uyên ng i y, không bi t t âu tìm c m t con dao nh và khúc g àn ang mò m m o th gì ó, bèn h i: “Ng i ang o gì v y?”.

“Là ng i g , ó là m t món c a phàm gi i.” ng Uyên Quân m m c i, “Ta d o tr c h phàm x lý công v , t ng nhìn th y m t s ngh nhân th công o qua. Khi y ta c ch ng c ng b ng tu i v i ng i hi n gi , c m th y r t thú v ”.

Phàm gi i?

Nhan m t lúc hi u chuy n thì v n luôn trên Thiên ình, phàm gi i v i nàng mà nói, th t s là m t n i xa tít mù kh i: “Phàm gi i là nh th nào v y?”.

“Không nói ch c c, i c m giác c a m i ng i u không gi ng nhau. Ta ngày tr c ch ng qu n bi n i v ng tri u c a phàm gi i, th nên th nhìn th y c chính là bách tính giang s n. Phàm gi i, là m t n i vô cùng náo nhi t, tu i th ng i phàm ch ch a y tr m n m ng n ng i. Có nh ng phàm nhân s ng r t kh s , m t s thì l i r t vui v , so v i Thiên ình không gi ng nhau.”

Nhan m ch ng má, nhìn h n ch m ch m o g t khúc g , mi ng g àn kia đ n hi n ra hình ng i, tuy hình dáng có chút thô k ch, nh ng có th nhìn ra ây là m t ng i g ang m m c i v i v ch t phác: “Không ng hình hài ng i o ra p th t ó...” H n hi n gi hoàn toàn không nhìn th y, kh c o v t ch có th đ a vào c m giác.

“B y gi ta phàm gi i bu n chán, ã h c t m t v s ph bên góc ng. Hai m t c a v s ph này... c ng không nhìn th y.”

Nhan m t c thì c m th y b n thân l l i, l p b p: “V y, v y ng i g này có th cho ta c không?”.

ng Uyên m m c i, chìa ng i g sang cho nàng: “ ng nhiên là c”.

Nhan m n m trong tay ng i g ang c i ch t phác, nh n không n i h i: “V y nh ng th khác ng i có o c không?”.

ng Uyên ng c m t, khỏe mi ng kh công lên: “Ng i nói ra nghe th xem, nói không ch ng ta có th ”.

“L tr m thì sao?”

H n thoáng ng n ra.

Nhan m c ng c m th y b n thân ã quá áng, bèn l p t c b o: “Th t ra ta ch bu t mi ng h i ch i v y thoi, ng i c xem nh ch a t ng nghe th y”.

ng Uyên g p các ngón tay vào kh ch ng trán, nh ng r i v n m m c i áp: “ c thoi”. H n d ng chút, l i nói: “Th t ra ta s m ã mu n h i, ng i d ng nh r t thích tr m h ng?”.

“Làm ng i c ng ph i có vài thú vui, l i nói ta ch có m i m t thú vui này, b y nhiều em so v i s thích c a B ch Luy n Linh Quân úng là ch nh chu t v i voi”.

ng Uyên nh nh n ki u phô tr ng bung l a màu tung hoa ng p l i c a B ch Luy n Linh Quân, khỏe mi ng kh công lên: “L i phô tr ng c a B ch Luy n Linh Quân qu th t có chút...”.

Nhan m c m m t quy n sách ang t bên c nh lên, t m dùng làm qu t nh c c m i ph ng, h c theo ng i u c a B ch Luy n Linh Quân: “Ti u tiên nhà ng i đáng v không t i, có mu n cùng b n quân h i ph ? Ng i theo b n quân, nh t nh s không ph i ch u thi t thoi... Ngai ta lúc ó nói v i ta v y ó, da gà da v tr i y c t, bu n nôn ch t c”.

ng Uyên chìa tay sang l y quy n sách trên tay nàng xu ng, thoáng nh n không n i ph i c i: “Th ng i thích nh th nào? Ta i này ch c n m i nàng, b t k ai khác u không dây vào, nh th ?”.

Nhan m thình lình lui ra hai b c, tông vào chỉ c gh sau l ng, tim gan b n r n run run gì ng: “Ng-ng-ng i...”.

“Ta th nào?”

Nàng s s má, áp: “Câu nói này c a ng i m t khi ra kh i mi ng, m b o s có tiên t b t ch p ph m vào thiên quy theo ng i n n i cùng tr i cu i t”.

ng Uyên chìa tay mò m m trên m t bàn m t lúc, ch m ch m ng d y: “B d ng hi n gi c a ta, ng nói là cùng tr i cu i t, ch c n không t c kh c b d a cho ch y m t ã là không t i”. H n ng m qua, bình m ti p: “Nhan m, c ng may ng i ã không khi p s ”.

Nhan m không bi t ph i áp th nào. T ng m o c a h n hi n gi , qu là ch có th loáng thoáng tìm l i c vài ng nét hi n h u ngày tr c, nh ng nàng tr c nay ch a t ng khi p s , c nh h n v n ã mang dáng v th này. Dung nhan p trên th gian có nh ng muôn vãn, nh ng ng Uyên thì ch có m t, cho dù dung m o b h y, lo i phong thái kia v n không h s t m .

L. tr. m. ã. o. xong.

Là dùng g. àn. h. ng. o. thành, bên trong có lót m. t. l. p. ng. thi. c. Nhìn k. s. th. y. l. tr. m. này có hình d. ng. nh. m. t. óa. sen, lá. sen. tinh. x. o, hoa. sen. khi. n. khi. tàn, s. ng. ng. nh. th. t.

Nhan. m. s. m. t. cách. nâng. niu, không. nh. n. c. h. i: “Ng. i. nh. t. ng. nó. cho. ta. th. t. ?”.

ng. Uyên. gi. tay. kh. ch. ng. trán, mi. ng. m. m. c. i. áp: “Th. nào, ng. i. ch. ê. à?”. Th. y. h. n. làm. ra. v. nh. s. p. l. y. l. i, Nhan. m. v. i. chìa. tay. sang. nú. l. y: “Á, cho. dù. bây. gi. ng. i. không. t. ng. n. a. ta. c. ng. khi. n. ng. i. ph. i. nh. ra. cho. ta...”. Nàng. trông. th. y. ng. Uyên. chìa. tay. sang, c. ý. không. tránh, m. y. ngón. tay. c. a. h. n. v. a. khéo. ch. m. vào. mu. bàn. tay. mình.

i. ph. ng. l. i. t. c. kh. c. rút. tay. v. , im. l. ng. không. nói. gì.

Ch. là. h. i. m. trong. m. t. kho. nh. kh. c, sau. ó. bi. n. m. t, h. t. nh. ch. a. t. ng. có. gì. x. y. ra.

Nhan. m. ng. m. ngh. , lên. ti. ng: “Vô. công. không. nh. n. b. ng. l. c, ng. i. mu. n. th. gì, ch. c. n. ng. quá. khó, ta. có. th. giúp. ng. i. tìm. v. ”.

“Ta. mu. n. th. gì. ?” ng. Uyên. c. i. kh. , “Ta. l. i. không. ph. i. là. ng. i, c. ngày. thích. h. t. cái. này. n. cái. khác, không. c. nh. gì. c. ”. H. n. không. nh. n. c. gi. tay. v. nh. lên. u. nàng, v. ng. c. nhiên. b. o: “ , ng. i. g. n. ây. cao. lên. m. t. chút. này”.

Nhan. m. r. t. ph. n. n. , tuy. nàng. bi. t. ng. Uyên. nói. v. y. hoàn. toàn. không. có. ác. ý, nh. ng. l. t. vào. tai. nghe. v. n. c. là. mai. m. a. l. th. ng. Nàng. r. t. hài. lòng. v. i. c. th. hi. n. gi. c. a. mình, tr. vi. c. thi. tho. ng. ô. m. lòng. phi. n. mu. n. b. n. thân. không. c. cao: “Dù. cho. tiên. giai. c. a. ng. i. có. cao. h. n. n. a. c. ng. âu. th. coi. ta. nh. cún. con, mèo. nh. mà. s. t. i. s. lui. v. y. ch. ”.

ng. Uyên. v. n. m. m. c. i: “ m... s. th. này. th. y. r. t. thu. n. tay”.

Nhan. m. im. l. ng. m. t. lúc, h. i. d. u. môi. b. o: “V. y. n. u. t. ng. i. không. nói. mình. thích. th. gì. thì. ta. s. ch. n. giúp. ng. i, t. i. lúc. ó. ng. i. mà. có. mu. n. th. khác. c. ng. không. còn. c. h. i. âu”.

Nàng. bi. t, th. mình. có. th. cho. i. không. nhi. u, th. nh. ng. có. m. t. th. , nh. t. nh. là. th. i. ph. ng. yêu. thích.

Tuy. b. y. lâu. nay. ng. Uyên. Quân. ch. a. t. ng. nh. c. n, nh. ng. nàng. bi. t. rõ, h. n. th. t. ra. không. mu. n. s. ng. c. i. trong. bóng. t. i. th. này.

Nàng. ã. l. t. xem. qua. khá. nhi. u. sách, trái. tim. h. m. m. c. a. t. c. T. di. p. h. m. m. b. n. h. có. th. ch. a. kh. i. bách. b. nh, bao. g. m. c. ôi. m. t. c. a. i. ph. ng. Ch. c. n. n. a. qu. tìm. c. a. nàng.

Dùng. m. t. l. tr. m. i. l. y. n. a. qu. tìm, nh. th. c. ng. t. t.

ng Uyên th y nàng b ng nhiên im b t, h i l y làm l : “N u nh t quy t b t ta ph i ch n, th thì ng i hã y l i cùng ta lâu thêm m t chút, dù cho sau này c th ng tiên giai không còn a Nhai n a, v y thi tho ng nh n tìm ta trò chuy n, th là r i”. Ngón tay h n quét qua l tr m, hoa và lá sen tinh x o bên trên nhè nh u a, hoa n hoa tàn, s ng ng nh th t.

Nhan m ng m nhìn hoa sen tho t n tho t tàn, ch m ch m g t u. i ph ng không nhìn th y c ng không h gì, có khi h a h n ch ng qua ch là m t câu nói, gi trong lòng c ng ch ng có gì khác bi t.

ng Uyên c m th y Nhan m m y ngày g n ây r t k qu c, th ng xuyên bi n m t ch ng th y t m h i, h i thì nàng c ng khác h n m i ngày úp úp m m . H n ch a t ng h i s ph Nhan m là ai, nh ng h n ph i là m t v tiên quân tu vi cao thâm nào ó, n u không c ng ã ch ng g i nàng n a Nhai. H n nh loáng thoáng tr c nay a Nhai hi m ng i lui t i, c ng ch ng có tiên quân, tiên t nào trông coi sách v , ngày tr c u do T H Quân m t tay gánh vác.

Sau tiên ma i chi n, T H Quân không th tr v , v trí c a ngài v n luôn tr ng n gi .

Nhan m ch c s không cùng h n bao lâu n a.

Tr n h n chi n gi a Thiên ình và tà th n kia, ã tách r i hoàn toàn quá kh và hi n t i c a h n. H n gi ây ch ng qua ch eo h trên ng i m u tiên hàm C u Th n Quân, tuy tr c tiên hi u l i thêm vào hai ch ông C c bi u l tôn kính nh ng c ng ch ng còn ý ngh a gì n a.

H n mò m m n bên gi ng, v a t l ng xu ng thì ã nghe th y t ngoài truy n vào hai ti ng gõ c a. Ng i ng bên ngoài không i tr l i thì ã y c a b c vào, d n th p gi ng h i: “Ng i ng ch a?”.

Qu nhiên là Nhan m. C ng ph i, n i này ngoài nàng ra còn có ai?

ng Uyên ch ng n a bên ng i d y, mi ng m m c i áp: “Cho dù ã ng c ng b ng i làm cho th c gi c r i”. H n nghe ti ng nàng rón rén ti n l i g n gi ng, t khi m t không nhìn th y, thính và xúc giác u tr nên nh y bén khác th ng, h n th m chí có th ng i th y trên ng i nàng có m t mùi h ng dịu d u khác v i m i ngày.

“V y ta có vài vi c mu n h i ng i, ng i n u mu n thì tr l i ta, khi nào th y m tr i thì c t nhiên ng là c.”

ây là ang làm gì th này? ng Uyên kh nhúu mảy, nh ng v n theo l i nàng n m xu ng: “Ng i mu n h i ta vi c gì?”.

“Ta xem qua r t nhi u sách, bên trong u không h nh c n huy t iêu. Huy t iêu n u ã l i h i n th , m i ng i cu i cùng làm th nào x lý chúng?”

“Khi chúng ta và tà th n m i v a khai chi n, qu là b n h luôn giành ph n th ng. Huy t iêu là do máu c a tà th n hóa thành, v n không h có tri giác, khi ng i n p vào gi a nh ng vách á, b n chúng s ch bi t bên ngoài tông u vào.” ng Uyên ngh ng i m t lúc, ch t c i t gi u, “N u nh s m chút phát hi n, c ng s không ra nông n i...”.

“Th ma c nh còn có th gì quái n a không?”

“ m, quái d à... Có l là l ng m t ng i, mang trên mình m t g ng m t ng i, th này ng i nh t nh ch ng thích nhìn âu.”

“N u m t c a ng i có th sáng l i, ng i s mu n làm gì?”

ng Uyên ch ngh nàng ang nói ùa, bèn m m c i áp: “Lo i vi c này ta ngh c ng không dám ngh , chi b ng ng i ngh giúp ta?”. Nhan m su t bu i n m úp ng i bên gi ng, nói toàn nh ng chuy n v n v t v i h n, nói n v sau c ng ch ng nh n i mình r t cu c ã nói nh ng gì, t t m t i ý th c.

H n chìm trong c n bu n ng , b ng c m th y tr c m t có b ch quang lóe qua, r i m i th l i tr v t m t i.

T nh l ng nh n c.

Nhan m kh khép c a phòng l i, ra kh i a Nhai Cung, ch t th y i s huynh àm Trác ng bên ngoài v i c m t c ng c ng, ang nhúu mày nhìn mình không nói không r ng. Nàng s s má, có ph i hi n gi m t mình ã tr ng b ch nh thây qu hay không, nàng kh c t ti ng h i: “ i s huynh, sao huynh không vào trong?”.

àm Trác ng h ng vài ti ng, áp g n: “N i này ta không th vào”. D ng chút, l i ti p: “Nhan m, mu i có bi t tr m tiên linh th o là i t i ph m vào thiên quy c a Thiên ình, ph i lên Thiên Hình ài không?”.

Nhan m ng nhiên bi t rõ, nh ng ngo i tr cách này, nàng làm th nào có th sau khi móc n a qu tim mà v n còn h i tàn dùng tiên pháp, càng không nói n g ng g ng i l i. àm Trác s huynh trông coi tiên linh th o trên núi Thiên Trì, l i nàng lén l y tr m m t ng n, không c n ng não c ng bi t huynh y hi n gi nh t nh r t t c gi n.

Nàng ch có th áy náy nhìn i s huynh c i c i. Nàng hi n gi au n ch t i s ng l i, còn ang c g ng mình g ng g ng, i ph ng nói gì nàng d ng nh c ng nghe không rõ, ch vô th c nhìn b môi huynh y m ra khép l i. Nàng th m chí không bi t b n thân ph i i âu, d ng nh ã n m t n i hoàn toàn xa l .

N i ó, nàng theo b n n ng c m th y không thích.

“ ã n Thiên Hình ài r i...”

“Ta s không mang vi c này k v i s ph lão nhân gia ng i, mu i sau này ph i bi t tuân th quy t c m t chút.”

“Gi ta s nh t mu i l i bên trên, ba ngày sau m i có th th mu i xu ng.”

“V n là h ng m t xu ng d i h n, ít ra... không c n nhìn thiên lôi...”

Nhan m vâng l i làm theo. Nàng c m giác c s huynh chu n b r i kh i, mu n v n tay sang nú l y nh ng l i ch n m trúng kho ng không. àm Trác d ng b c, tr m gi ng h i: “Mu i còn i u gì mu n nói v i ta?”.

Nhan m ngh ng i giây lát, r i b o: “S huynh, huynh nói v i Ch Tích, b o mu i y ón ng Uyên Quân v i, ngài y hi n gi ã g n h i ph c r i”. Nàng không dám qu quy t n a qu tim kia c a mình nh t nh có tác d ng, n u không kh i c, nàng c ng không th quay v , th thì Ch Tích thay nàng trông nom v y.

àam Trác nhìn nàng m t lúc, d ng nh không ng c n lúc này mà nàng còn có th ngh n nh ng vi c khác, mãi lâu sau m i buông t i ng th dài: “ c r i, ta s v nói l i v i Ch Tích. Ta nghe ng i khác b o thiên hình hai ngày u là au n nh t, t thân mu i c ng nên b o tr ng”.

Nhan m g t u, nàng t s m ã bi t i s huynh là ng i t t, tính tình i m t nh áng tin c y, vi c gì phó thác cho huynh y nh t nh s c x lý n th a, k l vì sao s ph l i không m y thích i s huynh nh ?

Nàng n m im i ba ngày trôi qua. Ban u dám tr m tiên linh th o, nàng c ng ã li u t i vi c mình b phát hi n, sau ó s ph i lên Thiên Hình ài. Vi c ã làm, nói mình không th ch p nh n th h u qu này th t không kh i có ph n vô trách nhi m. Bên tai thỉnh linh vang lên m t ti ng s m r n, nàng ch nghe th y ti ng xích s t trối trên ng i mình lo ng xo ng vang lên, trên l ng m t h i tê d i, m t c n au âm , b ng rất ch m ch m lan ra, lo i au n này d ng nh hoàn toàn không thua n i au khi móc n a qu tim mình.

Nhan m g p các ngón tay l i, dùng s c n m ch t b m t thô ráp c a Thiên Hình ài, tr c m t l i nh hi n lên c nh t ng ng i y ng i bên bàn, t ng chút t ng chút m t ch m ch m m m o g t m t l tr m, th m chí s ng ng n c nét c i nh có nh không bên khóe môi c ng trông th y rõ nh in.

Nàng nhìn th y r t rõ ràng. T u chí cu i, nàng u vô cùng t nh táo...

ng Uyên ch m ch m m m t.

H n rõ ràng bi t làm th này hoàn toàn vô hi u, m i m t ngày u nh nhau.

Ch là hôm nay d ng nh có chút không gi ng m i ngày. Nh ng tia sáng u tiên r i vào m t chói n khi n h n ph i dùng s c nh m ch t hai m t l i, r i m i t t m ra. Tr c m t là rèm gi ng màu xanh nh t, bên trên có ính nh ng s i tua rua m nh d , tuy ã s qua r t nhi u l n, nh ng tr c nay ch a t ng ngh n có th t n m t nhìn th y m t cách chân th c.

“ t a...” L c C nh ti n n tr c hai b c, cúi ng i hành l , “ t a, ng i v n n ch ?”.

ng Uyên ch ng ng i nh m d y, ng ng u nhìn lên, th y ng sau l ng L c C nh là Ch ng ng, Ch ng Th tiên t , kh g t u l y l áp: “Ta v n n, L c C nh v t th ng c a ng i c ng kh i r i ch?”. H n c ng không rõ mình ang tìm ai, ch c m th y ng i mu n nhìn th y nh t l i không h có m t ây.

L c C nh l i hành l l t n a: “H i b m t a, ã kh i h n r i”.

ng Uyên i l t qua vai L c C nh, v a lúc giao m t v i Chi tiên t Ch Tích, ng n ng ch c lát r i h i: “Các ng i sao l i sang n a Nhai?”.

“Là Ch Tích t ý quy t nh, b o m i ng i sang chuy n này, t a ng i n u mu n trách t i thì ch c n trách m t mình Ch Tích.” Nàng kh cúi u, chỉ c c yêu ki u duyên dáng, g ng m t thanh tú, khi n ng i ta b t ch t s n sinh không ít c m tình.

ng Uyên t ng t nh ra, L ng Hoa Nguyên Quân t ng nói mu n khi n m t h n sáng l i thì c n Chi tiên t ph i moi tìm. H n gi ây ã có th nhìn th y, há còn không ph i...

ng Uyên nh m hai m t l i, ch c m th y trong m t nh c nh i.

Sao h n l i có th chi m d ng th v n không thu c v b n thân?

“ t a nay ã h i ph c, chi b ng s m ngày tr v Di n H Cung, công v c a phàm gi i c ng còn d dang không ít.” L c C nh kh nói.

ng Uyên “ m” m t ti ng, vào lúc ngoái u trông th y l tr m mình t tay o c t trên b u c a s , còn ang b n t a khói xanh l n l , d i khói nh kia b gió th i qua, r t nhanh ã không còn t m tích.

Ghi chú:

1. Ngh a en: C t tay áo. T dùng ám ch ng tính nam, xu t phát t i n c v Hán Ai và ng Hi n: Hán Ai L u Hân r t s ng ái ng Hi n, hai ng i qu n quít nh hình v i bóng, có l n Ai th c d y th y tay áo b ng Hi n è lên, s kéo tay làm ng i th ng t nh gi c, bèn dùng dao c t tay áo.